

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

DOSAR NR. 9338/315/2018

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 27.05.2019

PREȘEDINTE –

JUDECĂTOR -

GREFIER -

**Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești a fost reprezentat de
PROCUROR**

Pe rol fiind soluționarea **apelului** declarat de inculpatul, împotriva sentinței penale nr. 76 din data de 2.04.2019 pronunțate de Judecătoria Târgoviște în dosarul nr. 9338/315/2018.

La apelul nominal făcut în ședința publică **a răspuns** apelantul – inculpat personal și asistat de avocat, apărător ales din Baroul

Procedura de citare este **legal îndeplinită**, conform art. 353 C.pr.penală.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că s-au depus la dosar motivele de apel formulate de apelantul-inculpat.

Curtea, în temeiul art. 420 alin. 4) Cod proc. penală cu referire la art. 83 alin.1 lit.a) Cod proc. penală, aduce la cunoștință apelantului-inculpat faptul că nu are obligația de a da o declarație în fața instanței de control judiciar, că dacă refuză să dea declarație, nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarație, aceasta va putea fi folosită ca mijloc de probă împotriva sa.

Apelantul-inculpat, având cuvântul personal, arată că nu dorește să dea altă declarație în această fază procesuală.

Curtea interpelează participanții cu privire la solicitarea de probe.

Avocat, **având cuvântul pentru apelantul – inculpat**, arată că nu solicită probe.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că nu are probe de solicitat.

Curtea, având în vedere decizia nr. 732/2014 a Curții Constituționale a României și practica neunitară, inclusiv la nivelul Curții de Apel Ploiești, relativă la necesitatea efectuării unui calcul retroactiv în ipoteza trimiterii în judecată sub aspectul infracțiunii prev. de disp. art. 336 alin.1) C.p., pune în discuție, față de disp. art. 475 C.p.p., dacă este admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: în ipoteza infracțiunii prev. de disp. art. 336 alin. 1) C.p., dacă este sau nu obligatorie stabilirea îmbibației alcoolice de la momentul conducerii pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere și, în ipoteza în care răspunsul este afirmativ la această întrebare, dacă în fața primei instanțe s-a urmat procedura simplificată, poate fi administrată direct în apel expertiza având ca obiectiv calculul retroactiv al alcoolemiei.

Avocat, arată că apelantul-inculpat ar fi dezavantajat în ipoteza în care se va admite o astfel de sesizare, întrucât timpul trece în defavoarea sa, neavând permis de conducere.

Este o chestiune care a mai fost ridicată în fața Curții de Apel, există practică neunitară și, sigur că este interesant a se vedea punctul de vedere al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, față de disp. art. 475 C.p.p., în cauza de față sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea lămuririi acestor chestiuni, având în vedere și practica neunitară a Curții de Apel Ploiești, fiind, prin urmare, de acord cu sesizarea instanței supreme.

Curtea constată că sunt întrunite condițiile prev. de art. 475 C.p.p., respectiv, chestiunile de drept s-au invocat în cursul judecății, de un complet al unei curți de apel, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, de aceste chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat cu privire la aceste chestiuni printr-o hotărâre prealabilă ulterioară deciziei Curții Constituționale a României nr. 732/2014, și nici printr-un recurs în interesul legii. Față de aceste aspecte, constată admisibilă sesizarea instanței supreme și, în consecință, și dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea acestor chestiuni de drept.

În ceea ce privește derularea procedurii în continuare în această cauză, față de disp. art. 476 C.p.p., care stabilesc că dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 475, punctul de vedere al completului de judecată și al părților, Curtea pune în discuția participanților eventuala suspendare a judecării cauzei sens în care pune în vedere inculpatului, prin apărătorul său ales, să-și exprime punctul de vedere.

Avocat, având cuvântul pentru apelantul – inculpat arată că în 4-5 zile va depune la dosar un punct de vedere în scris.

Arată că în apel s-ar putea dispune efectuarea expertizei, fiind absolut necesar a se cunoaște alcoolemia la momentul conducerii autovehiculului. Arată că nu se încalcă dreptul la apărare al inculpatului dacă instanța de apel apreciază că s-ar impune o astfel de probă, chiar dacă acesta s-a judecat la instanța de fond pe procedura simplificată.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că este necesar a se cunoaște valoarea alcoolemiei la momentul conducerii autovehiculului de către inculpat, printr-o expertiză privind calculul retroactiv, iar cu privire la cea de a doua întrebare potrivit dispozițiilor legale în vigoare, nu există niciun impediment, dacă instanța dorește acest lucru, să se efectueze expertiza privind calculul retroactiv al alcoolemiei în fața instanței de apel, chiar dacă acesta a mers pe procedura simplificată la instanța de fond, recunoscând comiterea faptei.

Curtea învederează participanților că potrivit dis part 476 Cpp, prin încheierea prevăzută la alin. (1), cauza poate fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Avocat, având cuvântul pentru apelantul – inculpat arată că s-ar fi putut judeca prezenta cauză la termenul de azi.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că se impune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea acestor chestiuni de drept.

C U R T E A,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru delegarea unor chestiuni de drept, pusă în discuție din oficiu, Curtea reține următoarele:

În data de 24.04.2019 a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Ploiești, sub nr. 9338/315/2018, cauza având ca obiect apelul declarat de inculpatul, împotriva sentinței penale nr. 76 din data de 02.04.2019, pronunțate de Judecătoria Târgoviște în dosarul nr. 9338/315/2018.

În cauză, trimiterea sa în judecată s-a dispus sub aspectul infracțiunii prev. de art. 336 C.p., reținându-se că inculpatul, în data de 10.02.2018, în jurul orei 23:00, a condus pe strada Calea Domnească din municipiul Târgoviște, jud. Dâmbovița, autoturismul marca cu nr. de înmatriculare, pentru conducerea căruia legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere categoria B, având o îmbibație alcoolică peste 0,80 grame/litru alcool pur în sânge.

Pentru a dispune trimiterea în judecată sub aspectul acestei infracțiuni, s-a avut în vedere că, testat fiind cu aparatul etilotest la orele 23:14, rezultatul de fost de 0,86 mg/l alcool pur în aerul expirat, conform raportului test nr. 00024 din 10.02.2018, de asemenea, s-a avut în vedere că, fiind condus la Spitalul Județean de Urgență Târgoviște, inculpatului i-au fost recoltate două probe biologice de sânge,

rezultând, conform Buletinului de analiză toxicologică alcoolemie, nr. A12/117/13.02.2018 că la ora 23:32, concentrația alcoolului pur în sânge era de 1,70 grame/litru, iar la ora 00:32, concentrația alcoolului pur în sânge era de 1,50 grame/litru. Procurorul a mai avut în vedere și faptul că, fiind audiat, inculpatul a precizat că în data de 10.02.2018, în intervalul orar 17:00-19:00, a consumat 500 ml de vin la un restaurant din mun. Târgoviște, iar în jurul orei 23:00, a plecat de la restaurant, conducând autoturismul marca cu nr. de înmatriculare pe Calea Domnească din mun. Târgoviște, jud. Dâmbovița, moment la care a fost oprit în trafic de organele de poliție.

În fața primei instanțe, inculpatul a solicitat la termenul din 19.02.2019 judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate, cererea fiind încuviințată prin încheierea de ședință de la același termen, în cadrul cercetării judecătorești din primă instanță neadministrându-se decât proba cu înscrisuri în circumstanțiere.

Prin sentința penală apelată, Judecătoria Târgoviște a reținut ca probate faptele care au făcut obiectul sesizării instanței, condamându-l pe inculpat sub aspectul infracțiunii prev. de art. 336 alin. 1) C.p., cu aplic. art. 396 alin. 10) C.p.p., la o pedeapsă de 8 luni închisoare, pe care a suspendat-o sub supraveghere pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani.

În motivarea apelului exercitat, apelantul-inculpat a solicitat a se dispune fie, în principal, amânarea aplicării pedepsei, fie, în subsidiar, aplicarea unei pedepse cu amenda, față de circumstanțele reale și personale existente, nemulțumit fiind de consecințele soluției pronunțate asupra dreptului său de a conduce, în condițiile în care acesta nu a mai condus autovehicule din data de 10.02.2018, iar permisul de conducere îi este aproape indispensabil pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și pentru rezolvarea problemelor familiale.

La termenul din 27.05.2019, Curtea, din oficiu, față de disp. art. 475 C.p.p., admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: în ipoteza infracțiunii prev. de disp. art. 336 alin. 1) C.p., dacă este sau nu obligatorie stabilirea îmbibației alcoolice de la momentul conducerii pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere și, în ipoteza în care răspunsul este afirmativ la această întrebare, dacă în fața primei instanțe s-a urmat procedura simplificată, poate fi administrată direct în apel expertiza având ca obiectiv calculul retroactiv al alcoolemiei.

Dezbaterile asupra acestui aspect au avut loc la termenul din 27.05.2019.

Instanța de apel a argumentat chiar în ședință publică în sensul că sunt întrunite condițiile sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, așa cum sunt acestea prevăzute de art. 475 C.p.p., urmând a proceda la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea celor două chestiuni de drept.

Pentru a reține admisibilitatea unei astfel de sesizări, instanța de apel a constatat că sunt întrunite condițiile prev. de art. 475 C.p.p., respectiv, chestiunile de drept s-au invocat în cursul judecății, de un complet al unei curți de apel, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, de aceste chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat cu privire la aceste chestiuni printr-o hotărâre prealabilă ulterioară deciziei Curții Constituționale a României nr. 732/2014, și nici printr-un recurs în interesul legii. Pentru a reține că de lămurirea chestiunilor de drept care vor fi supuse analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța a avut în vedere că inculpatul a fost trimis în judecată și condamnat în primă instanță sub aspectul infracțiunii prev. de art. 336 C.p. fără să se stabilească în concret care era nivelul îmbibației alcoolului pur în sânge la momentul conducerii autovehiculului pe drumurile publice; cu privire la cea de-a doua chestiune de drept, Curtea a avut în vedere faptul că judecarea cauzei a avut loc potrivit procedurii simplificate, iar în ipoteza în care s-ar aprecia că efectuarea calculului retroactiv este obligatorie, s-ar pune problema dacă proba cu expertiză având ca obiectiv calculul retroactiv al alcoolemiei, inadmisibilă în cazul procedurii simplificate, ar putea fi administrată în apel, sau ar fi necesară o rejudecare a cauzei, potrivit procedurii obișnuite, de către prima instanță.

Față de obligația ce îi revine, potrivit art. 476 alin. 1) C.p.p., de a insera în încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, punctul său de vedere asupra chestiunilor de drept supuse analizei instanței supreme, Curtea reține următoarele:

Curtea apreciază că pentru a stabili dacă o faptă întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 336 C.p., este esențial ca organele judiciare să determine, pe bază de probe, concentrația alcoolului pur în sânge la momentul conducerii vehiculului pe drumurile publice.

Pentru a statua în acest sens, Curtea are în vedere evoluția pe care a suferit-o, după data de 01.02.2014, incriminarea faptei de conducere a unui vehicul sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe. Astfel, textul articolului 336 alin. 1) C.p., nemodificat formal de la data intrării în vigoare a noului Cod penal în 01.02.2014, este următorul: *„Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice (s.n.), are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă”*. Din modul de formulare a textului incriminator, pare că voința legiuitorului a fost aceea de a condiționa caracterul infracțional al faptei, de concentrația de alcool pur în sânge nu de la momentul la care vehiculul a fost efectiv condus pe drumurile publice, ci de la momentul prelevării mostrelor biologice. Aceeași interpretare a fost dată textului de lege și de către Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, care, prin decizia nr. 3/2014 publicată în Monitorul Oficial nr. 392 din 28.05.2014, a statuat, cu caracter obligatoriu pentru instanțe, potrivit art. 477 alin. 3) C.p.p., că *„În aplicarea art. 336 alin. 1) din Codul penal, în ipoteza unei duble prelevări de mostre biologice, rezultatul alcoolemiei cu relevanță penală este cel dat de prima prelevare”*.

În considerentele deciziei sus-menționate s-a reținut că în noua formă de incriminare a faptei de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe s-au schimbat condițiile de incriminare în ceea ce privește momentul la care este necesară existența îmbibației alcoolice în sângele conducătorului auto, pentru a se putea constata întrunirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii, față de reglementarea anterioară, prevăzută de art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Astfel, conform reglementării anterioare se desprindea concluzia că îmbibația alcoolică peste limita prevăzută de lege trebuia să se găsească în sângele conducătorului auto la momentul conducerii autovehiculului, în timp ce noua reglementare prevede ca îmbibația alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge trebuie să existe la momentul prelevării mostrelor biologice. Prin art. 336 alin. (1) din Codul penal se fixează un unic moment al determinării îmbibației de alcool în sânge, respectiv momentul prelevării primei mostre biologice.

S-a mai arătat în considerentele deciziei instanței supreme că recoltarea a două probe de sânge la interval de o oră una față de cealaltă, obligatorie pentru determinarea alcoolemiei, conform *Normelor metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul probelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor sau a produselor stupefiante ori a medicamentelor cu efecte similare acestora în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătura cu traficul rutier*, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.512/2013 (art. 1 și 10), a făcut parte din metodologia de stabilire a intoxicației etilice și a fost utilă pentru stabilirea fazei intoxicației (absorbție sau eliminare) și a ratei de eliminare individuală, în perspectiva solicitării expertizei de estimare retroactivă a alcoolemiei, în cazul soluției legislative adoptate în vechile dispoziții ale art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Or, prin modificarea conținutului infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, legiuitorul a urmărit, așa cum rezultă și din expunerea de motive a noului Cod penal, eliminarea posibilității unei recalculări ulterioare a îmbibației de alcool în sânge, în scopul eliminării inconvenientelor create de această recalculare. A concluzionat instanța supremă că în noua reglementare, legiuitorul a optat să dea relevanță penală valorii alcoolemiei la momentul prelevării primei mostre biologice, moment situat în timp imediat, consecutiv acțiunii de conducere pe drumurile publice a unui vehicul. În acest sens sunt și dispozițiile art. 190 alin. (8) din Codul de procedura penală, care, referindu-se la recoltarea de probe biologice, în cazul infracțiunii prevăzute în art. 336 alin. (1) din Codul penal, utilizează sintagma *“în cel mai scurt timp”*.

Instanța de apel reține că, față de această formă a textului incriminator, este evident că nu are nicio justificare efectuarea în cauză a unei expertize de estimare retroactivă a alcoolemiei, neprezentând relevanță penală alcoolemia de la momentul conducerii pe drumurile publice, ci doar alcoolemia de la momentul, situat cât mai aproape de momentul conducerii pe drumurile publice, la care a avut loc recoltarea mostrelor biologice.

Esențial, însă, pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept, este faptul că, prin Decizia nr. 732 din 2014 a Curții Constituționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 69 din 27.01.2015, s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1) C.p., statuându-se că sintagma „la momentul prelevării mostrelor biologice” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. 1) C.p., este neconstituțională. Pentru a se pronunța în acest sens, Curtea Constituțională a avut în vedere faptul că sintagma „la momentul prelevării mostrelor biologice” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională, întrucât aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul respectării legilor și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 7 paragraful 1 referitor la legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Sintagma menționată lipsește de previzibilitate norma de incriminare, în condițiile în care principiul respectării legilor și cel al legalității incriminării impun legiuitorului să legisfeze prin texte suficient de clare și precise pentru a putea fi aplicate, inclusiv prin asigurarea posibilității persoanelor interesate de a se conforma prescripției legale. Destinatarul normei penale de incriminare trebuie să aibă o reprezentare clară a elementelor constitutive, de natură obiectivă și subiectivă, ale infracțiunii, astfel încât să poată să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea normei și să își adapteze conduita potrivit acesteia. Elementul material al laturii obiective a infracțiunii reglementate de art. 336 alin. (1) din Codul penal se realizează prin acțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Îmbibația alcoolică este procesul de pătrundere a alcoolului în sânge, consecința fiind provocarea unei stări de intoxicație (alcoolică). Sub aspectul urmăririi imediate este vorba de o infracțiune de pericol, acțiunea săvârșită punând în primejdie siguranța circulației pe drumurile publice. Fiind o infracțiune de pericol, legătura de cauzalitate dintre acțiunea ce constituie elementul material al laturii obiective și urmarea imediată rezultă din însăși materialitatea faptei și nu trebuie dovedită. Îmbibația alcoolică se determină prin analiza toxicologică a mostrelor biologice recoltate la un moment de timp mai mult sau mai puțin îndepărtat de momentul săvârșirii infracțiunii, care este cel al depistării în trafic a conducătorului vehiculului. Condiția ca îmbibația alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge să existe la momentul prelevării mostrelor biologice plasează, astfel, consumarea infracțiunii la un moment ulterior săvârșirii ei, în condițiile în care de esență infracțiunilor de pericol este faptul că acestea se consumă la momentul săvârșirii lor. Curtea Constituțională a mai arătat că odată cu oprirea în trafic încetează starea de pericol pentru valorile sociale ocrotite de dispozițiile art. 336 din Codul penal, astfel încât, raportat la momentul prelevării mostrelor biologice, tragerea la răspundere penală nu se justifică. Stabilirea gradului de îmbibație alcoolică și, implicit, încadrarea în sfera ilicitului penal în funcție de momentul prelevării mostrelor biologice, care nu poate fi întotdeauna imediat următor săvârșirii faptei, constituie un criteriu aleatoriu și exterior conduitei făptuitorului în vederea tragerii la răspundere penală, în contradicție cu normele constituționale și convenționale mai sus menționate.

Instanța de apel constată că autoritatea legiuitoare nu a procedat în intervalul prevăzut de art. 147 alin. 1) din Constituția României, de 45 de zile de la publicarea Deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial, la punerea de acord a prevederii declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Consecința acestei inactivități a autorității legiuitoare este, potrivit aceluiași text constituțional, încetarea efectelor juridice ale dispozițiilor neconstituționale.

În concret, după expirarea celor 45 de zile prev. de art. 147 alin. 1) din Constituția României, la stabilirea elementelor constitutive ale infracțiunii prev. de art. 336 alin. 1) C.p., se impune a fi ignorată sintagma *«la momentul prelevării mostrelor biologice»*, deși, formal, continuă să se regăsească în textul incriminator, ea fiind lipsită de efecte juridice.

Se constată că în această modalitate se ajunge la o reglementare similară celei anterioare datei de 01.02.2014 (art. 87 alin. 1 din O.U.G. 195/2002 în forma anterioară datei de 01.02.2014), identică sub aspectul momentului la care prezintă relevanță concentrația de alcool pur în sânge redevenind obligatorie pentru organele judiciare determinarea alcoolemiei la momentul conducerii vehiculului pe drumurile publice, stabilirea întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii realizându-se exclusiv prin raportare la alcoolemia de la acel moment.

Modalitatea de determinare a concentrației alcoolului pur în sânge rezultă, de asemenea, din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 732/2014, cu referire la soluția legislativă anterioară datei de 01.02.2014, soluție legislativă apreciată de instanța de apel ca fiind identică sub acest aspect cu soluția legislativă actuală :” Soluția legislativă prevăzută de art.87 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 impunea calculul retroactiv al alcoolemiei, care consta în determinarea îmbibației de alcool existente la momentul conducerii autovehiculului și necesita recoltarea a două probe de sânge pentru stabilirea fazei intoxicației etilice (absorbție sau eliminare) și a ratei de eliminare individuală, în perspectiva solicitării expertizei de estimare retroactivă a alcoolemiei.” (paragraful 22).

Chiar dacă, față de valorile concentrației alcoolului pur în aerul expirat și în sânge, care ar fi stabilite în cauză, s-ar putea deduce, pe baza experienței în cazuistica de acest tip, că la momentul conducerii autovehiculului pe drumurile publice, concentrația alcoolului pur în sânge ar fi evident că depășește plafonul de 0,80 g/l prevăzut de art. 336 alin. 1) C.p., efectuarea expertizei privind calculul retroactiv al alcoolemiei este în continuare obligatorie, nu doar față de obligația ce revine instanței de a lămuri complet împrejurările cauzei în scopul aflării adevărului (art. 349 alin. 1 C.p.p.), ci și pentru că nivelul alcoolemiei este un criteriu esențial în procesul de individualizare a tratamentului sancționator.

În ceea ce privește a doua chestiune de drept pusă în discuție, instanța de apel reține că, dacă se apreciază că judecarea cauzei impune stabilirea îmbibației alcoolice de la momentul conducerii pe drumurile publice a unui vehicul, și, prin urmare, efectuarea unei expertize având ca obiectiv calculul retroactiv alcoolemiei, dacă aceasta nu a fost efectuată în faza urmăririi penale, judecarea cauzei nu poate avea loc potrivit procedurii simplificate. Dacă judecarea cauzei în primă instanță a avut loc, totuși, potrivit procedurii simplificate, în apel cercetarea judecătorească nu poate decurge decât tot în limitele art. 377 C.p.p., neputându-se administra decât proba cu înscrisuri, motiv pentru care, în vederea efectuării expertizei necesare determinării îmbibației alcoolice la momentul conducerii vehiculului pe drumurile publice, se impune rejudecarea cauzei potrivit procedurii obișnuite de către prima instanță.

Curtea, în baza art. 476 alin. 2) C.p.p., va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În baza art. 475 și 476 C.p.p. dispune, din oficiu, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

- dacă în cazul infracțiunii prev. de art. 336 alin.1) C.p., este obligatoriu, având în vedere decizia Curții Constituționale a României nr. 732/2014, să se stabilească îmbibația alcoolică de la momentul conducerii pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere;

- în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, dacă în fața primei instanțe s-a urmat procedura simplificată, poate fi administrată direct în apel expertiza având ca obiectiv calculul retroactiv al alcoolemiei.

În baza art. 476 alin.2) C.p.p. suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 27.05.2019.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTOR,

.....

GREFIER,

.....

Red. /2 ex./27.06.2019